

**Björnpremiär
i Valsjöbyn!**

| BJÖRNJAKT |

BJÖRNPREMIÄR I VALSJÖBYN:

Plötsligt dök en **JÄTTEBJÖRN** upp 5 meter framför Ola!

Dova röster hörs på avstånd. Det klingar i porslin och glas och emellanåt tränger högljudda skrattsalvor ut genom de grå stockvarven och försvinner vidare ut i mörkret i västra Jämtlands vildmark.

Några timmar senare ska hundföraren Ola Jönsson möta en jättebjörn inne i en contortaplantering. Björnen är allt annat än nöjd och utgången är oviss...

Men om detta vet inte jägarna någonting om just nu.

Text & Foto: LARS NORDANBRO

Planeringen för morgondagens björnjakt ska avslutas. Förväntningarna är stora. Fredrik Myhr, Exclusive Adventure, har samlat en brokig skara jägare till årets björnjaktspremiär i björntäta marker ett par skotthåll från Valsjöbyn i västra Jämtland.

Planeringen sker i samband med middag i de gemytliga Myhrbo-

darna. En levande fåbod som drivs av Fredriks mor Anita och som utgör hjärtat i Fredriks verksamhet.

Hade det varit dagsljus skulle ett fantastiskt skogslandskap brett ut sig nedanför fåbodvallen med Valsjöbyns omgivande berg och sjöar i förgrunden, samt norska fjällen som en blånande fond vid horisonten.

Nu har en kall västvind dragit in

över landskapet och fört med sig en stålgrå dimma som tillsammans med skymningen lagt ett lock över skogen. Hösten har gjort entré i skogslandet och med den en ny jaktsäsong.

Säkerheten viktig

Jaktledaren Fredrik Myhr avslutar middagen med att förklara förut-sättningarna och reglerna för de

**Jämtländsk vild-
marksstämning.
I Myhrbodarnas
fotogenupplysta
storstuga smids
planer inför
morgondagens
björnpreniär.**

...Björnpremiär i Valsjöbyn

Klompen med björn i nosen. Ola Jönsson letar efter det avgörande tecknet.

Hans Jönsson, hundförare, men tillfälligt på post, spanar av Blankvattnets björnmarker.

Till sist kommer tecknet. En rykande färsk björnskit i blåbärsriset framför jämtnosen, och Klompen går loss.

”Passkyttarna på skogsbilvägen hade ”ståpäls” när Klompen skällde björn!”

kommande tre dagarnas björnjakt. Säkerheten genomsyrar hela hans upplägg.

Den tragiska händelsen för två år sedan, då en man och hans hund överfölls och dödades av en björn utanför mannens stuga här i Val-sjöbyn gör sig ständigt påmind och bidrar till att säkerheten inte nog kan påtalas.

– När första skottet har fallit och det inte är direkt dödande, är det ombytta roller. Då är det björnen som är jägare och du den jagade. Det lägger sig en tryckt tystnad i stugan till följd av Hans Jönssons ord, som tillsammans med sin far, Ola, ska vara hundförare.

Efter en kort stund bryter Fredrik Myhr tystnaden.

– Vi samlas 04.30 i morgon, nere vid affären!

Hjälp av Ortsbor

Det blir en kort samling. Några Ortsbor kommer med spännande nyheter.

– Det finns björn vid Blankvattnet!

Snabbt läggs planerna upp hur postkedjan ska bemannas. En väg skär in i området och där ska viltet över om det blir trångt.

Det dröjer inte många minuter förrän ett lämmeltåg av pirrande jägarsjälar lämnar byn och ställer ut för höstens första björnsläpp.

Ola Jönsson från Sunnansjöhöjden gör sig däremot ingen brådska. Med närmare 20 års erfarenhet av björnjakt och med ett tvåsiffrigt antal björnar på sitt samvete tar han det lugnt.

Han vet också att hans roll kommer att vara avgörande och att innan han börjat sitt arbete kommer inte passkyttarna att få uppleva den avgörande spänningen. Han slänger en gillande blick på sin gråraggige medpassagerare, som ligger

hoprullad i baksätet, men som sätter sig upp med ett ryck när Ola bromsar in. Jämthundshanen Backe Nydamnets Klompen vet att stunden har kommit.

Söker pass

Fredrik Jansson, från Ludvika, går sakta längs den regnvåta grusvägen och letar sig en dold plats med god uppsikt över vägens sträckning.

På bägge sidor om vägen växer ett tätt bestånd av ungskog. Så pass tätt att sikten bara är max tio meter. Fredrik tar fram sin kikare och spanar av de enstaka luckorna i det 20 år gamla hygget. Han konstaterar utan att behöva hjärngympa alltför mycket att ska han skjuta så är det vägen som gäller och då får det inte gå speciellt fort för att ett säkert skott ska kunna avlossas.

Ola hinner bara gå några meter från bilen innan Klompen så när drar omkull honom mitt på grusvägen. I sista stund återfår han så pass med balans att stövlarna pekar i samma riktning som den jämtan i nästa sekund tar genom vägkantssly, sprängsten och vidare ut i skogen.

– Det här är björn viskar Ola och letar febrilt efter det avgörande tecknet på att hans uppfattning är rätt.

Ekipaget passerar en myr och vidare genom ett småkuperat område med gles mager blandskog där lämningar efter björnramar syns överallt. Varenda myrstack och stubbe som passeras är utrivna.

En färsk björnskit!

Till slut kommer det. Klompen tvärnitar. I blåbärsriset framför jämtnosen ligger en liten hög med mörkblå rykande färsk björnsplilling. Sekunder senare är Klompen fri och via Olas info på radion vässas jägarsinnen längs grusvägen.

Klompens skall ekar snart över

skogen. Upptaget kommer cirka 500 meter från björnsplillingen. Gångstånd övergår i ståndsfall för att åter bli till gångstånd. Ola har fullt upp med att ta in på ekipaget när ståndet åter är fast. En titt på gps:en visar att Odd-Björnar hade rätt. Det går rakt mot postkedjan på vägen!

Fredrik från Ludvika undrar när han andades senast. Efter att Ola meddelade att björnen är på väg rakt mot vägen har Fredrik knappt blinkat.

Det är inte hans första björnjakt, men björnmötet har hittills låtit vänta på sig. Nu lyssnar han febrilt efter ljudet av bristande kvistar eller ännu bättre, vajande ungskog. Han vill ha ett tecken på vart björnen kommer. För den kommer, det måste den göra.

Fast stånd

Klompens skall kommer närmare och närmare. Nu blir det fast stånd igen och max 50 meter bort. Rakt in i den förbannade ungskogen. Det går loss igen och nu händer allt så snabbt, så fruktansvärt snabbt.

Plötsligt står den bara där i vägkanten 30 meter bort. Lång nos, runda korta öron, brun och stor,

Exclusive Adventures radarpar, bröderna Johan och Fredrik Myhr, håller rådslag.

”Jag kunde inte vika ner mig inför hunden!”

jättestor. I samma stund som ögat genom kikarsiktet registrerar något brunt, fylls det också med grönt. Fredrik sänker bössan och får en sista glimt av björnen i en liten öppning innan Contortadjungeln slukar blåbärskungens för gott.

Ola stannar upp. Det knastrar till i radion. Han lyckas få ner andningen tillräckligt för att genom hörnsnäckan uppfatta att en av postarna sett björnen gå över vägen och att Klompen var alldeles i hasorna. Ola vinkar till mot Fredrik när han korsar vägen.

Ett sänkt huvud nickar uppgivet tillbaka...

Svårt läge

De första 50 metrarna genom ungskogen talar sitt tydliga språk. Ola inser att det kommer att bli oerhört svårt att ta sig in på ståndet och ännu svårare att komma till ett skjutläge.

Sikten försämras ytterligare i takt med att avståndet krymper. Ola är bara 30 meter från ståndet när Klompen kommer farande genom spretiga tallar. Han stannar upp en kort stund och Ola ser hur han dricker ur en regnfull sänka.

Bra, tänker Ola och i samma stund försvinner Klompen tillbaka i samma riktning och ståndskallet är i full gång igen.

Jaktledaren Fredrik Myhr står spänd och lyssnar på ståndskallet som ekar över Blankvattnets skogar. Han känner Ola och vet att han är duktig och erfaren. Ändå känner han ett sting av oro komma smygande. Han vet att det är nu björnjakten kan bli farlig!

Absolut radiotystnad!

Hans jaktgäster som står utposterade längs vägen kommer nog inte att få skjuta björn den här dagen det förstär han. Men samtidigt känner

han en enorm glädje över det som händer i skogen just nu och som förmodligen för alltid kommer att bli ett minne för de tillresta jägarna.

Konversationen på radion tilltar mellan passkyttarna längs vägen. Fredrik med förflutet inom försvaret beordrar med auktoritet.

– Tyst på radion!

Ola blir stående tio meter från ståndskallet med en vägg av ung-tallar mellan honom och björnen. Tio minuter senare står han fortfarande kvar på samma ställe och inte en skymt av björnen.

Smällen kom plötsligt

Där kom rusningen. Klompen dyker upp överraskande långt till vänster. En brun jättekul kommer en tiondel efter och passerar en lucka 7 meter framför Ola. Smällen från 358:an rullar över skogslandet.

Några evighetssekunder av total tystnad följer. Ett hjärtskärande vrål hörs sedan och det blir åter tyst.

Postarna börjar skruva oroligt på sig längs väglinjen. Ola förstår att skottet inte träffade där det skulle och att Klompen fått en ordentlig smäll av björnen som försvann bakom en liten höjd.

Klompen kommer som ett spjut genom skogen. Ola höjer snabbt bössan, tittar bakom hunden men ingen björn kommer.

Modigt beslut

En tyst vissling fångar Klompens uppmärksamhet. Ola funderar.

– Om jag backar nu så visar jag mig vek för hunden och det kanske inverkar negativt på honom i framtiden...

Jämtögonen möter husses blick och Ola bestämmer sig.

– Gå å ta han nu!

Klompen rusar iväg och försvinner bakom höjden. Ola avancerar

Fredrik från Ludvika fick en sista skymt av blåbärskungens innan den åter slukades upp av den täta ungskogsjungeln.

Härskaren har stupat. Nöjda jägare från Valsjöbyn samlas på skottplatsen.

En respektgivande bärplockare.

Skytten och hundföraren Ola Jönsson, bredvid det i omkrets 83 cm stora björnhuvudet.

Den 14 år gamla björnhanen gör sin sista resa genom den jämtländska skogen.

**HÄRSKAREN
PÅ BLANKVATTNET
FICK BITA I BLÅBÄRSRISET
VID BJÖRNJAKTS-
PREMIÄREN
2009.**

försiktigt över krönet. Ett jättehuvud möter honom på 5 meters avstånd!

Den andra 16,2 grams kulan från 358:an blir avgörande.

– Klart å betalt, meddelar Ola ut över radion.

Härskaren har stupat

En timme senare är jaktlaget från Valsjöbyn samlat runt den stupade bjässen. Ola tar emot jaktkamraternas gratulationer, men svarar avvarjande att det var synd att det var han som fick skjuta.

– Det hade varit mycket roligare om en postare fått skjuta, för det är så jädra roligt att se glädjen hos den som skjuter sin första björn, säger Ola.

Ett svettigt dragarbete tar sedan vid, när härskaren av Blankvattnet gör sin sista resa genom den täta Jämtländska vildmarken. •

Jaktgästerna Erik Lundholm, Willy Meyer och Göran André, fick en spännande upplevelse i Valsjöbyns skogar under björnpreniären.

Fredrik Myhr konstaterar björnhanens levandevikt till 236 kilo.

Ramar av rang! Framfoten mätte 17 cm och bakfoten 26 cm.